

П. Кога Каөолическа-та Черква заключава въ себе всички истинно вѣрующы въ свѣща: то не трѣбва ли да дрѣжимъ като необходимо нуждно за спасеніе що то вѣрующыи-ти да бы принадлежали имъ?

О. Така трѣбва. Понеже Иисусъ Христосъ, спорядъ изрѣченіе-то на Апостола Павла, е „глава Церкви, и Той єсть Спаситель тѣла;“ то, за да быхмы имали участіе въ Нѣгово-то спасеніе, необходимо нуждно е за да бѣдемъ членове на Нѣгово-то тѣло, т. е на Каөолическѣй-тѣ Черквѣ. Ефес. 5. 23.

Апостолъ Петръ пише, какво кръщеніе-то ны спасява, както Ноевыи ковчегъ. Всички, кои-то сѧ упазили отъ всемирный потопъ, упазили сѧ единственно въ Ноевыи ковчегъ: така всички, кои-то получаватъ вѣчно спасеніе, получаватъ го въ единѣ-тѣ Каөолическѣй Черквѣ.

П. Какви мысли и въспоминанія трѣбва да съединявамъ съ наименование-то на Восточнѣ-тѣ Черкви?

О. Въ Раю, кой-то е былъ насаденъ на востокъ, създадена была и пръва-та Черкva на безгрѣшны-ты Прародители; и послѣ грѣхопаденіе-то, пакъ тамъ было положено ново основаніе отъ Черквѣ-тѣ на оныя, кои-то сѧ спасявали въ обѣтованіе-то за Спасителя. На востокъ, въ Іудейскѣй-тѣ земъ Господь нашъ Иисусъ Христосъ, като свршилъ дѣло-то на наше-то спасеніе, положилъ е начяло на Своѧ-тѣ собственно Христіанска Черквѣ; оттамъ сѧ е распространила тя по всичкѣ вселенїя: и досега Православна-та Каөолическа Вселенска вѣра, коя-то е утврдена отъ седьмь-тѣ Вселенски Соборы, съхранява сѧ неизмѣнно въ пръвоначалнѣ-тѣ си чистотѣ въ древни-ты восточны Черкви, и въ оныя, кои-